

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.</p> <p>С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.</p>	
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1223/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу присъда от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която подсъдимия М. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави</p>	<p>С Решение № 19/01.10.2019 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 12 от 05.10.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 213/2018 г. по описа на Апелативен съд –</p>

<p>за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт).</p> <p>Със същата присъда е потвърдена присъда от 28.09.2017 г. на Окръжен съд – Силистра, с която подсъдимите М. Т., Г. С. и Р. М. са признати за невинни да са извършили престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).</p> <p>В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като по отношение на оправдателната част на присъдата за деянието по чл. 311, ал. 1 от НК се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. По отношение на осъждането на М. Т. за престъплението по чл. 282, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК се твърди явна несправедливост на наложеното му наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“. Последното е групирано с наказания по влезли в сила по отношение на М. Т. присъди, като му е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 г., както и наказания „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 6 години, „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с управление и разпореждане с държавни и общински средства и активи“ за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 5 000 лв.</p> <p>С протеста се иска отмяна на постановената от Апелативен съд – Варна присъда и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на тримата подсъдими за извършено деяние по чл. 311, ал. 1 от НК, както и за увеличаване на наложеното на подсъдимия М. Т. наказание за извършеното престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.</p>	<p>Варна. Решението не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>29.01.2019 г. – н. д. № 1228/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. – кмет на с. Узунджово, Община Хасково, срещу решението по в.н.о.х.д. № 371/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е изцяло потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3743/2016 г. на Софийския градски съд (СГС).</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимият е признат за виновен за извършени две престъпления по чл. 167, ал. 4, пр. 2 вр. ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 167, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който</p>	<p>С Решение № 18/16.09.2019 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 387 от 18.10.2018 г. на Софийски апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 371/2018 г.</p>

<p>организира предлагането или даването на друго на имотна облага с цел да бъде склонен да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин).</p> <p>С присъдата и по двете престъпления му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години и „глоба“ от по 10 000 лева. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. Съдът присъединил на основание чл. 23, ал. 2 от НК към така наложеното наказание и „лишаване от правото да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години.</p> <p>В касационната жалба се прави искане да се отмени решението на САС, като се оправдае подсъдимият Д. В. поради липса на извършено престъпление или алтернативно да се отмени въззивният съдебен акт и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.</p>	
<p>07.06.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p>	<p>Делото е спряно поради приета експертиза, че жалбоподателят е с влошено здравословно състояние, а желае да участва в процеса.</p>

<p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 569/2019 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд са постъпили касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решение № 36 от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС.</p> <p>С присъда № 130 от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият П. М. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща левова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание от така наложените, а именно най-тежкото от тях – „лишаване от свобода“ в размер на 15 години. Съдът осъжда П. М. М. да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 4%, а именно 848 057,20 лв.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Тази присъда е обжалвана от защитника на подсъдимия М. и с решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.</p>	
<p>14.06.2019 г. – н. д. № 526/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Пловдив срещу въззивно решение № 56 от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 44 от 24.10.2018 г. по н.о.х.д. № 236/2018 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият Ж. Г. С. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 304а вр.чл. 304, ал. 1 НК (предлагане и даване на подкуп на полицейски орган – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – Стара Загора) и оправдан по така повдигнатото му обвинение.</p> <p>С решение от 03.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 611/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, образувано по въззивен протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Стара Загора, оправдателната присъда на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение, с което е потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда, и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>16.09.2019 г. – н. д. № 563/2019 г., I н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. П. Ч. – длъжностно лице, полицаи – разузнавач в Криминална полиция – Пловдив, и защитника му срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 41 от 14.03.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 559/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 56 от 14.06.2017 г. по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26,</p>	<p>С Решение № 154/14.10.2019 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 41/14.03.2019 г. на Пловдивския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 559/2018 г. в</p>

<p>ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба – полицейски орган) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от три години, а по второто – наказание от шест месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложено едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, прави се искане да се отмени решението на Апелативен съд –Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан изцяло по всички обвинения.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ поред, като с решение от 17.10.2018 г. по н. д. № 294/2018 г. на ВКС е отменено въззивното решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. на Апелативен съд –Пловдив в осъдителната му част относно престъпленията по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК.</p>	<p>осъдителната част относно престъпленията по чл. 301, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК и връща делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав, от стадия на съдебното заседание. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>19.09.2019 г. – н. д. № 653/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Г. А. К. срещу решение № 89 от 14.05.2019 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 04.02.2019 г. по н.о.х.д. № 2188/2018 г. на Окръжен съд – Пловдив.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че направил опит да даде подкуп – дар под формата на пари в размер на 150 лв., на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с осъществяване на контролна дейност по Закона за движение по пътищата – да не му съставят актове за установяване на административни нарушения за управление на МПС след употреба на наркотични вещества и за управление на МПС, след като е лишен от това право по съдебен ред, като изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление по независещи от дееца причини. На основание чл. 304а във вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от една година и осем месеца и глоба в размер на 3000 лв. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен и в това, че в условията на повторност, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, поради което и на основание чл. 343б, ал.4 вр. ал. 3 вр. чл. 28,</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година. Признат е за виновен и в това, че без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. чл. 58а, ал. 5 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо, най-тежко наказание, в размер на една година и осем месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК съдът е присъединил наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>В жалбата се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание.</p>	
<p>20.09.2019 г. – н. д. № 627/2019 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело срещу подсъдимия Г. Н. Ц. за поискване и приемане на подкуп от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“.</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена от защитник, срещу въззивно решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 2827 от 11.06.2018 г. по н.о.х.д. № 190/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият Г. Н. Ц. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дар, който не му се следва, от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“, извършено при условията на продължавано престъпление), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда съдът е лишил подсъдимия от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи за срок от две години.</p> <p>С решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. на Софийския апелативен съд присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд или налагане на по-леко наказание и отмяна на наложеното наказание „глоба“.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>20.09.2019 г. – н. д. № 670/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 670/2019 г. по жалба на подсъдимия Х. А. К., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 56/21.05.2019 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С присъда № 264/07.11.2018 г. по н.о.х.д. № 838/2018 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (дал подкуп на длъжностни лица, полицейски органи – командир на отделение и старши полицай, за да не извършат действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 500 лева.</p> <p>С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 27/2019 г. Бургаският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда, като е преквалифицирал извършеното престъпление в опит по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, намалил е наложените наказания на подсъдимия от 6 на 4 месеца „лишаване от свобода“ и от 500 лева на 300 лева „глоба“, а в останалата част я е потвърдил.</p> <p>С касационната жалба се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за налагане на наказание „пробация“.</p>	<p>С Решение № 162/03.10.2019 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 56/21.05.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 27/2019 г. по описа на Апелативен съд – Бургас. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>26.09.2019 г. – н. д. № 626/2019 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на служебния защитник на подсъдимия Н. С. В. срещу нова присъда № 99 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 4610/2018 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъда от 19.03.2018 г. по н.о.х.д. № 8579/2016 г. на Софийския районен съд подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – с пет деяния), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът привел в изпълнение наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца по н.о.х.д. № 280/2013 г. на Районен съд – Пещера. Със същата присъда съдът признал за невиновен и оправдал подсъдимия по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление и по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1</p>	<p>Обявено за решаване</p>

<p>от НК (съставяне в качеството на длъжностно лице на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – с други седем деяния).</p> <p>С нова присъда № 99 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 4610/2018 г. на Софийския градски съд, образувано по протест на прокуратурата и жалба на служебния защитник на подсъдимия, присъдата на първоинстанционния съд в оправдателната ѝ част е отменена и подсъдимият е признат за виновен по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне в качеството на длъжностно лице на неистински частни документи и тяхната употреба, за да докаже, че съществува някое правно отношение, извършено при условията на продължавано престъпление – със седем деяния), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, като на основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо, най-тежко наказание в размер на една година, а на основание чл. 24 от НК увеличил така определеното общо наказание с една втора до окончателния размер от една година и шест месеца „лишаване от свобода“. В останалата ѝ част присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска отмяна на новата присъда на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия за престъплението, за което е бил признат за виновен с нея и намаляване на размера на наказанието, определено по чл. 23 и 24 от НК.</p>	
<p>30.09.2019 г. – н. д. № 757/2019 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 757/2019 г. срещу подсъдимия А. А. Т. за извършени тежки престъпления при условията на продължавани престъпления – присвояване на чужди пари в качеството на длъжностно лице (частен съдебен изпълнител) и избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Варна срещу нова присъда № 2 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 63/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 27 от 13.11.2018 г. по н.о.х.д. № 202/2018 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимият А. А. Т. е признат за виновен в извършването на следните престъпления:</p> <p>- продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (длъжностно престъпление в големи размери), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и десет месеца, а на основание чл. 202, ал. 3 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК е наложено и наказание „лишаване от</p>	<p>С Решение № 176/07.10.2019 г. ВКС реши: Отменява присъда № 2/12.04.2019 г., постановена от АС – Варна по в.н.д. № 63/2019 г. в частта по признаване на подсъдимия А. А. Т. за невиновен в извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК. Връща делото за ново разглеждане в тази част</p>

<p>право да заема длъжност и да упражнява професия „съдия-изпълнител“ за срок от три години;</p> <p>- при условията на продължавано престъпление, в качеството на ЧСИ и ФЛ, сам и посредствено извършителство на двама счетоводители избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода” в размер на две години;</p> <p>- при условията на продължавано престъпление и в качеството на данъчно задължено лице – ЧСИ, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на две години и десет месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложил за срок от пет години, а на основание чл. 23, ал. 2 и ал. 3 от НК присъединил допълнително наложените наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – лишаване от права да заема съответна длъжност и да упражнява професия „съдия-изпълнител“ за срок от три години. С присъдата подсъдимият е осъден и да заплати на конституираните по делото граждански ищци и конституирания частен обвинител и граждански ищец суми, представляващи обезщетения за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва.</p> <p>С нова присъда № 2 от 12.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 63/2019 г. на Апелативен съд – Варна е отменена частично присъдата на първоинстанционния съд и подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 54 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на три години и наказание „лишаване от право“ да упражнява дейност като частен съдебен изпълнител за срок от три години и шест месеца и признат за невинен по обвинението за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С новата присъда на въззивния съд е потвърдена присъдата на първоинстанционния съд в останалата ѝ част. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание в размер на три години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от пет години, а на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединено допълнителното наказание „лишаване от право да упражнява дейност като частен съдебен изпълнител“ за срок от три години и шест месеца.</p> <p>С касационния протест и допълнението към него се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на новата присъда в протестираните части и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>от друг състав на въззивния съд. Остава в сила присъдата в останалата част. Решението е окончателно.</p>
---	---

<p>30.09.2019 г. – н. д. № 903/2019 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 и 2 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 903/2019 г. срещу К. И. К. (бивш директор на Националната разузнавателна служба) по протест на Военно-апелативна прокуратура срещу определение от 10.07.2019 г. на Военно-апелативния съд, с което е спряно наказателното производство по в.н.о.х.д. № 37/2018 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда № 2 от 22.01.2018 г. по н.о.х.д. № 0050/2017 г. Военен съд – София е признал подсъдимия К. И. К. за виновен за това, че в качеството му на длъжностно лице – бивш директор на Националната разузнавателна служба, като извършител, след като се сговорил предварително с Д. И. Л., присвоил чужди пари, поверени му да ги управлява – престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 и 2 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание) и го осъдил на 15 години „лишаване от свобода“. Със същата присъда е признат за виновен и подсъдимият Д. И. Л. за престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК, за което е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено за срок от 5 години.</p> <p>По въззивни протест и жалби от подсъдимите е образувано въззивно производство пред Военно-апелативния съд. С определение от 10.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 37/2018 г. е спряно наказателното производство.</p> <p>С протеста се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на атакувания въззивен съдебен акт.</p>	<p>С Решение № 180/04.10.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява протоколно определение, постановено от Военно-апелативния съд в открито съдебно заседание на 10.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 0037/2018 г., с което е спряно съдебното производство по отношение на подсъдимия К. К. за срок от шест месеца – до 18.12.2019 г., на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 НПК. Връща делото за продължаване на разглеждането му. Решението е окончателно.</p>
<p>17.10.2019 г. – н. д. № 735/2019 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 735/2019 г. срещу подсъдимата Н. П. Н. в качеството ѝ на длъжностно лице – ръководител „Сервизна база“ – Плевен към „Асансьорни сервизи“ АД, за присвояване при условията на продължавано престъпление.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д.</p>	

<p>№ 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен.</p> <p>С присъда № 55 от 26.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2856/2017 г. на Районен съд – Плевен подсъдимата Н. П. Н. е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари при условията на продължавано престъпление) и осъдена, поради което ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години.</p> <p>С нова присъда № 18 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 80/2019 г. на Окръжен съд – Плевен осъдителната присъда на първоинстанционния съд е изцяло отменена и подсъдимата е призната за невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С касационния протест се релевират основанията по чл. 348, ал. 1, т. т. 1 и 2 от НПК, като се иска отмяна на новата присъда на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>18.10.2019 г. – н. д. № 692/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. С. М. срещу решение № 179 от 30.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда от 23.04.2018 г. по н.о.х.д. № 400/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК (в качеството му на длъжностно лице, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, връчени в длъжностното му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, използвайки заблудението и неосведомеността на клиенти на банка, представлявана от подсъдимия И. С. М., причинил на същите имотна вреда в големи размери).</p> <p>С жалбата са развити доводи за допуснати от Софийския апелативен съд нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се иска изменение на решението на въззивния съд.</p>	

18.10.2019 г. – н. д. № 794/2019 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия Ж. Х. Д. срещу въззивно решение № 93 от 21.06.2019 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена присъда № 13 от 11.05.2018 г. по н.о.х.д. № 637/2016 г. на Окръжен съд – Сливен.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Ж. Х. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – инспектор в ТД на НАП – Бургас, поискал и приел от М. С. М. дар – сумата от 300 лева, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да не състави акт за установяване на административно нарушение, като подкупът е извършен чрез изнудване, посредством злоупотреба със служебно положение). На подсъдимия са наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години; „глоба“ в размер на 1000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ за срок от три години.

С решение № 93 от 21.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 65/2019 г. Бургаският апелативен съд изменил присъдата на първата инстанция, като преквалифицирал извършеното от подсъдимия престъпление от чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 от НК в такова по чл. 301, ал. 1 от НК и намалил наложените на подсъдимия наказания, както следва: наказанието „лишаване от свобода“ от три години на една година, наказанието „лишаване от право да заема длъжност в системата на НАП“ от три години на две години и наказанието „глоба“ от 1000 лева на 500 лева. Съдът намалил и размера на определения на основание чл. 66 от НК относно отложеното изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ изпитателен срок от четири на три години. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В жалбата са релевираны касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане на първа или въззивна инстанция или изменение на наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“.

21.10.2019 г. – н. д. № 732/2019 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

<p>Във Върховния касационен съд е образувано дело срещу подсъдимия Н. Ц. Т. – длъжностно лице – директор на Областна дирекция „Земеделие“ – Видин, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му, касационна жалба на гражданския ищец Министерство на земеделието и храните и по касационен протест срещу въззивно решение № 196 от 09.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 33/2019 г. на Софийския апелативен съд. С него е изменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 22/2017 г. на Окръжен съд – Монтана, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши или не изпълни служебните си задължения, или превиши властта си или правата си с цел да набави за себе си облага, като деянието е свързано с продажба и от него са настъпили значителни вредни последици). С присъдата на подсъдимия му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“, като за същия срок от 4 години е лишен от право да заема длъжност в държавна или общинска администрация. Предявеният от министъра на земеделието и храните граждански иск в размер на 2 126 548 лв. е отхвърлен изцяло като неоснователен.</p> <p>С въззивното решение спрямо подсъдимия Н. Ц. Т. престъплението за длъжностно присвояване е преквалифицирано в такова по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е оправдан за настъпването на значителни вредни последици. Въззивният съд намалява наложеното наказание на 3 години „лишаване от свобода“ и на основание чл. 66, ал. 1 от НК го отлага за срок от 4 години. Отменя гражданската част на присъдата и оставя без разглеждане предявения граждански иск за целия размер. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, като делото бъде върнато за ново разглеждане, да се отмени решението и подсъдимият бъде оправдан или да бъдат намалени така наложените наказания.</p> <p>В касационната жалба на гражданския ищец се прави искане за отмяна на въззивното решение относно оставения без разглеждане граждански иск и да се постанови съдебен акт, в който съдът да се произнесе по същество на гражданската претенция.</p> <p>С касационния протест се прави искане за отмяна на приложения чл. 66, ал. 1 от НК и да се наложи наказание „лишаване от свобода“ с ефективно изтърпяване при първоначален общ режим.</p>	
<p>22.10.2019 г. – н. д. № 767/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия С. Б. Т. против решение № 90 от 27.02.2019 г. на САС по в.н.о.х.д. № 1208/2018 г. Сочат се всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от</p>	

НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправено е искане за отмяна на решението.

С атакувания въззивен съдебен акт е потвърдена присъда от 16.03.2018 г. по н.о.х.д. № 3890/2015 г. на Софийския градски съд. С първоинстанционната присъда подсъдимият – като длъжностно лице, в качеството му на полицейски орган – държавен служител в МВР – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е признат за виновен в извършването на:

- документно престъпление по чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК – в кръга на службата си съставил официален документ (известие за глоба с фиш), в който удостоверил невярно обстоятелство, за което е осъден на една година „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, както и на „лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация“ за срок от три години;

- за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, извършено при условията на продължавано престъпление – поискал и приел дал, който не му се следва, за да не извърши престъпления по служба, а именно да състави акт за установяване на административни нарушения съгласно задълженията си по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП или да наложи наказание с известие за глоба с фиш съгласно задълженията си по чл. 186 от ЗДвП във връзка с констатирани нарушения по ЗДвП, за което е осъден на три години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на две хиляди лв., както и „лишаване от право да заема длъжност в държавна и или обществена организация“ за срок от три години.

На осн. чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в държавна или обществена организация“ за срок от три години.